

Teema 4. Luonto muuttuvassa maisemassa

FAKTAT L7. Haahka (*Somateria mollissima*)

Haahka on suurimpia sukeltajasorsia. Se on voimakasrakenteinen ja sillä on lyhyt kaula ja pitkä kiilamainen nokka. Sen pään sivuprofiili on erikoislaatuinen, sillä sen nokka jatkuu suorassa linjassa otsalta. Haahka on 60-70 cm pitkä ja sen siipiväli 95-105 cm.

Aikuinen uros on valkoinen ja sillä on mustaa päälaela, pyrstöpuolella ja mahassa. Niskassa sillä on vaaleanvihreä läiskä. Naaraalla on ruskea ja mustankirjava höyhenpeite, ja sen siipipeilejä reunustaa kaksi valkoista nauhaa.

Koiraiden hyvintunnettu, pesimäkautta edeltävä soidinääni kuuluu monissa paikoissa myöhäistalvella tai keväällä. Jotkin haahkaparit pysyvät yhdessä koko vuoden, mutta yleensä naaraat ja koiraat muodostavat omat parvensa talven ajaksi.

Haahka tekee pesänsä maahan. Pesä on yksinkertainen ja päällystetty risuilla ja levillä. Sitä ympäröi pehmeä untuva, jonka naaras on nyppinyt omasta rinnastaan. Jotkin haahkaparit palaavat samalle pesäpaikalle vuodesta toiseen. Munintakausi jatkuu huhtikuun puoleenväliin, jonka jälkeen koiraat jättävät naaraat ja siirtyvät kauas merelle. Naaras hautoo itse 4-6 harmaanvihreää munaa 25-30 päivää. Kun naaras siirtyy pesältä, se peittää munat untuvalla piilottaakseen ne. Naaraat pitävät usein yhdessä huolta suuresta poikasparvesta kuoriutumisen jälkeen.

Vanhin tunnettu ruotsinkielinen teksti, jossa mainitaan haahkat, on vuodelta 1728, mutta haahkojen nimi on varmuudella paljon vanhempi. Haahkalla on iästä riippuen useita eri (ruotsinkielisiä) nimityksiä: guding = aikuinen koiras (suomeksi kalkas), åda = aikuinen naaras, hälsing = kaksi vuotta vanha koiras, skröja = kaksi vuotta vanha naaras. Sana åda tarkoittanee vesilintua. Lajia on myös kutsuttu haahkahanheksi. Haahkan tieteellinen nimi *mollissima* tarkoittaa "hyvin pehmeää kehovillaa".



Foto: Anita Storm.



Foto: Anita Storm.



Foto: Gunvor Norrgran.

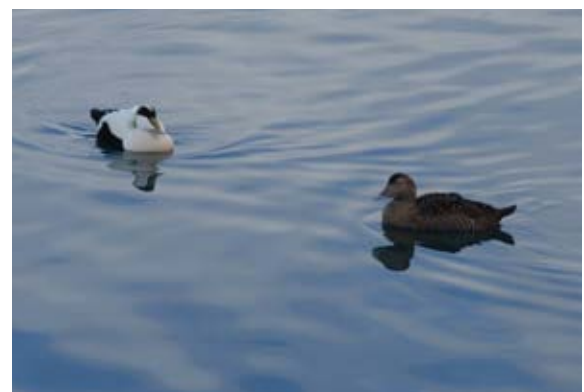


Foto: Anita Storm.